

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

Д О К Л А Д

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
В.№	553 - 14 - 2	
Дата	15 / 01 2015 г.	

Относно: Проект за решение за осъждане на геноцида над българите в Османската империя /1396 – 1913/, № 454-02-7, внесен **Волен Николов Сидеров** и група народни представители на 27. 10. 2014 г.

47
15


На редовно заседание, проведено на 18 декември 2014 г., Комисията по вероизповеданията и правата на човека разгледа и обсъди Проект за решение за осъждане на геноцида над българите в Османската империя /1396 – 1913/, № 454-02-7, внесен от **Волен Николов Сидеров** и група народни представители на 27. 10. 2014 г.

На заседанието присъстваха г-жа **Милена Иванова** – старши дипломатически служител II степен в Дирекция „Права на човека“ в Министерство на външните работи, г-н **Атанас Славов** – съветник на министъра на правосъдието, г-жа **Даниела Белчина** – държавен експерт в Дирекция „Правосъдие, нормотворчество и проекти“ в Министерство на правосъдието и г-н **Светозар Филипov** от Фондация „Български манастири и църкви“.

От името на вносителя проекторешението беше представено от народния представител **Станислав Станилов**. Според мотивите на вносителите, цивилизованият свят е признал Холокоста на евреите в германският райх, по-голяма част от модерните държави са признали геноцида над арменците в Османската империя, но никой, дори самата българска държава не е признала, чрез своите институции, геноцида над българите в Османската империя. Той се изразява, първо - във физическото унищожение и масови убийства на голям брой българи, в смяна на религията /ценностната система/, респективно смяна на етническата принадлежност на изключително голям брой българи и в изтощаване генофонда на българите, с така наречения кръвен данък. Второ – в преструктуриране общността на българите в нисша класа на империята с ограничени права и прекомерни задължения, унищожаване на средновековната култура на България и отмяна на европейския ренесанс за българите.

Престъпленията спрямо българите са осъдени от европейски и руски политици, общественици, интелектуалци и обществени организации, което е надлежно документирано.

Предлаганият проект за решение на Народното събрание да бъде признат геноцида над българите в Османската империя /1396 – 1913 г./, представлява опит да бъде спряно разрушаването на българската идентичност, като част от идентичността на народите от Югоизточна Европа. Не може да се отрича изключително тежката историческа съдба на българите, тъй като следствията от нея продължават да затормозяват модерното развитие на българското

общество. Г-н Станилов припомни че същото проекторешение е било внесено и разглеждано и през 41-то и 42-то Народно събрание и е било отхвърлено с голям брой „въздържали се“.

Представителите на Министерство на външните работи подчертаха, че геноцидът е кодифициран като престъпление, съгласно международното право през 1948 г., с приемането на Конвенцията на ООН за преследване и наказване на престъплението геноцид. Конвенцията е влязла в сила през януари 1951 г. и има действие за в бъдеще, т.е. за събития, които са се случили след влизането ѝ в сила. Тя няма обратна сила за събития, настъпили преди 1951 г.

В становището си Министерство на правосъдието приема, че внесенят проект за решение съдържа оценки от морално-политически характер и затова не може да бъде предоставена правно-експертна оценка по исторически събития. Дори да бъде официално прието, такова решение няма да има правно значение.

В хода на дискусиата бяха изказани мнения, както в подкрепа на проекта за решение, така и против него. По-голямата част от народните представители - членове на комисията изразиха становища, че за съвременната, морално-политическа интерпретация на събития от национално и особено с геополитическо значение е необходим не само обществен, а и исторически консенсус. Необходимо е изготвяне на експертни становища и провеждане на дискусии между историци, юристи, политици и учени. Изказано беше и мнение, че приемането на проекторешението би било морален акт към българският народ от страна на народните представители. Изразено беше съгласие със становищата на двете министерства и се споделиха мнения, че не е правилно Народното събрание да се занимава с исторически факти и да дава оценка на исторически събития, случили се в България в близкото или далечното ѝ минало.

След проведените разисквания и изразените мнения по проекта за решение, Комисията по вероизповеданията и правата на човека, с 4 гласа „за“, 2 гласа „против“ и 9 гласа „въздържали се“, предлага на Народното събрание да не приема Проект за решение за осъждане на геноцида над българите в Османската империя /1396 – 1913/, № 454-02-7, внесен от Волен Николов Сидеров и група народни представители на 27. 10. 2014 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО
ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И
ПРАВАТА НА ЧОВЕКА:**

КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ